

Kinder Torah

Vayishlach

בס"ד

Small is Big

Hashem had been very kind to Yaakov Avinu. He made him a wealthy man. Yaakov's flocks of sheep miraculously multiplied toward the end of his service to Lavan. Yaakov merited marrying two *tsadikot*, Rachel and Leah, and raising a family that would become the twelve tribes of Israel. What was his reaction to all of this blessing? "I am small from all the kindness and truth that you have done with your servant" (Bereshis 32:10). The Ramban explains that Yaakov felt undeserving of all the good that Hashem bestowed upon him. Undeserving? Yaakov? Our holy forefather had withstood several tests, including danger to his body and soul. He bravely captured the *bechora* and its *bracha* from his evil brother Eisav. Then he fled for his life to the home of Lavan, a treacherous schemer who tried to destroy him. He married his wives with great *mesirus nefesh* (self-sacrifice), working seven years for each of them. He educated his children in this hostile environment. Who had more merits than Yaakov? Yet, he saw himself as unworthy. What was the secret of his humility?

"If Hashem will be with me, will guard me on this way that I am going; will give me bread to eat and clothes to wear" (Bereshis 28:20). This was Yaakov's request from Hashem as he was on the way to Charan. The Shelah HaKadosh comments that it is not fitting for a person to get excited about wealth. Rather he should be satisfied with the minimal material needs. As we see, Yaakov Avinu only asked for the basics – bread to eat and clothing to wear. How did Yaakov view his possessions? "I have everything" (Bereshis 33:11). "Everything that I need," explains Rashi. This was Yaakov's view of the material world. He only asked for the minimum, and was satisfied with what Hashem gave him. He viewed his service to Hashem as a privilege and an obligation. He did not feel that passing the tests that Hashem gave him deserved any special material reward. Therefore, when Hashem blessed him with great wealth, much more than his basic needs he felt undeserving. "Ben Zoma says ... 'Who is rich? One who is happy with his portion'..." (Pirkei Avos 4:1). Yaakov Avinu was truly wealthy. He requested the minimum, and was so happy with it, that he felt he did not deserve more.

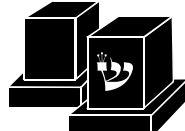
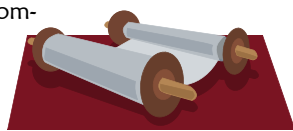
Kinderlach . . .

We can all learn a lesson from Yaakov Avinu. What do we expect? The nicest newest clothes? The fanciest food? A beautiful big home with luxurious furnishings? A comfortable car to take us everywhere that we want to go? Vacations to far away places? Lavish weddings and bar-mitzvahs? If we do, we are headed for trouble. We must take a lesson from our forefather Yaakov and lower our expectations. He just asked for the basics. Clothes to wear. Bread to eat. One who lowers his material ambitions will become very easily satisfied. He will be grateful to Hashem for everything, just as Yaakov was. He will be only too happy to do Hashem's will, as a small repayment for all of the good that he has received. That will make him a truly happy person. Small is big. Small material expectations lead to big spiritual accomplishments.

Wrestling Match

The two men struggled mightily. Each was very strong, a formidable opponent. On and on they fought, throughout the entire night. Neither could gain the upper hand. This was no ordinary wrestling match. This was the battle between Yaakov and the angel of his twin brother Eisav. This was the prelude of a struggle that continues to this very day.

The Malbim explains that Yaakov is the

power of *ruchnius* (spirituality) in this world. Opposing him is Eisav, the embodiment of all that is *gashmius* (physical). The two forces combine in the body and soul of a man. And so, the struggle continues within each individual person, to subjugate the physical to the spiritual. The same conflict exists between these two nations. When the Jewish people, the descendants of Yaakov, choose the spiritual path, observing Hashem's Torah and mitzvos properly, Edom, the descendants of Eisav, subjugate themselves. Then Hashem can give Yaakov his blessing, as it was during the days of the Beis HaMikdash, "The voice is Yaakov's and the hands are Eisav's" (Bereshis 27:22). On the other hand, when the Nation of Israel abandons Hashem, *chas v'shalom* (Heaven forbid) this gives Eisav the

power to gain the upper hand. *Golus* (exile) and Jewish suffering are the result.

Eisav's whole purpose is to take Yaakov away from Hashem by getting him involved in the *gashmius*. Yet, his angel was not able to succeed. Yaakov did not succumb. The spiritual overcame the physical. He gave us the power to overcome our own private battle with the *Yetzer Hora*. We will not give in.

Kinderlach . . .

*The lure of the physical world confronts us every step of our lives. Sumptuous food, fancy clothing, prestigious job, and super-technology, are all very attractive. It is a real battle to keep them under control. How will we do it? Will we let them overcome us and drag us downward? Or, will let our neshama (soul) be the boss and use them properly for Avodas Hashem (Serving Hashem). Allow the *ruchnius* (Torah and mitzvos) to guide the *gashmius*. This is the battle that Yaakov Avinu won. In doing so, he instilled within us the power to win. We can overcome Eisav. Choose the *ruchnius*. Yaakov will prevail.*

Difficult Times

Yaakov Avinu reveals to us an important obligation in his prayer to Hashem. "... for I crossed the Jordan (River) with just a staff ..." (Bereshis 32:11). Rabbeinu Bechaye writes that Yaakov Avinu is teaching us the importance of mentioning the difficult times amidst the plenty. We can get very comfortable when times are good. It is easy to forget about hardships. That is the first step toward forgetting about Hashem. Yaakov Avinu is warning us. Never forget the hard times. Then you will always remember the One who brings the good.

Kinderlach . . .

*When was the last time that you were sick? Do you remember how badly you felt? Do you remember how sincerely you prayed to Hashem for a *refuah shelaymah* (complete recovery)? He answered your prayers and brought you back to health. He wants you to remember that even now. Why? Because then you will realize that He is the One Who is guarding your health. One of the reasons that we become sick is to learn to appreciate our health. Try to skip the step of getting sick, while you are healthy, and appreciate that your health is a great gift from Hashem.*

והגדת לבנה

פרשת וישלח

האבקות

שני האנשים נאבקו בגבורה. כל אחד היה יריב חזק מאין כמוהו. הם נאבקו כל הלילה ואף אחד לא הצליח לגבור על השני. זו לא היתה תחרות רגילה בהאבקות. היתה זו מלחמה בין יעקב לבין שרו של אחיו התאום עשו. זו היתה האקדמה למאבק הממשיך עד עצם היום הזה.

המלבי"ם זצ"ל מסביר שיעקב הוא כח הרוחניות בעולם הזה, ולמולו נצב עשו המגלם את כל השייך לגשמיות. שני הכוחות נמצאים בגוף ובנשמה של האדם, וכך ממשיך המאבק בתוך כל אחד ואחד מאתנו, לשעבד את הגשמיות אל הרוחניות.

אותו מאבק קיים בין שתי האומות. כאשר עם ישראל, צאצאיו של יעקב, בוחרים בנתיב הרוחני ושומרים את תורת ה' ומצוותיו כמו שצריך, אדם, צאצאיו של עשו, משתעבדים להם. במצב כזה, יכול ה' לתת ליעקב את ברכתו כפי שהיה בזמן שבית המקדש היה קיים. "הקול קול יעקב והידים ידי עשו" (בראשית כ"ד, כ"ב). כשעם ישראל עוזבים את ה', ידו של עשו על העליונה והתוצאה היא, גלות וסבל.

לחם לאכול ובגד ללבוש" (בראשית כ"ח, כ'). זו היתה בקשתו של יעקב מה' כאשר היה בדרך לחרן. השל"ה הקדוש מעיר שאין זה מן הראוי שאדם יתפעל מעושר רב. עליו להיות שמח גם ברכוש גשמי מועט ביותר. כפי שאנו רואים, יעקב אבינו ביקש רק את הדברים הבסיסיים – לחם לאכול ובגד ללבוש. וכיצד התייחס יעקב לרכושו הגדול? "יש לי כל" (בראשית ל"ג, י"א). ואומר רש"י על כך: "כל סיפוקי." זו היתה גישתו של יעקב לעולם החומר. הוא ביקש רק את המינימום, והיה מרוצה ממה שנתן לו ה'. הוא ראה את עבודת ה' כזכות וכחובה. הוא לא חש שעמידתו בנסיונות זיכתה אותו בשכר גשמי מיוחד. ולכן, כאשר בירך אותו ה' בעושר גדול, הרבה יותר ממה שצריך עבור הדברים הבסיסיים, הוא חש שאינו ראוי לכך.

כל מטרתו של עשו היא להרחיק את יעקב מה' על ידי כך שיתעסק בגשמיות. אולם שרו של עשו לא הצליח לגבור על יעקב. יעקב לא נכנע. הרוחניות גברה על הגשמיות. יעקב נתן לנו את הכח להתגבר במאבק הפרטי שלנו עם היצר הרע. אנחנו לא נכנע.

במסירות נפש גדולה, לאחר שעבד שבע שנים בתמורה לכל אחת מהן. הוא הצליח לחנך את ילדיו בסביבה העיונית שבה גדלו. למי יש יותר זכויות מאשר ליעקב אבינו? אך הוא בכל זאת ראה עצמו כבלתי ראוי לכל הטוב שזכה לו. מניין באה לו הענווה הזאת?

לחם לאכול ובגד ללבוש" (בראשית כ"ח, כ'). זו היתה בקשתו של יעקב מה' כאשר היה בדרך לחרן. השל"ה הקדוש מעיר שאין זה מן הראוי שאדם יתפעל מעושר רב. עליו להיות שמח גם ברכוש גשמי מועט ביותר. כפי שאנו רואים, יעקב אבינו ביקש רק את הדברים הבסיסיים – לחם לאכול ובגד ללבוש. וכיצד התייחס יעקב לרכושו הגדול? "יש לי כל" (בראשית ל"ג, י"א). ואומר רש"י על כך: "כל סיפוקי." זו היתה גישתו של יעקב לעולם החומר. הוא ביקש רק את המינימום, והיה מרוצה ממה שנתן לו ה'. הוא ראה את עבודת ה' כזכות וכחובה. הוא לא חש שעמידתו בנסיונות זיכתה אותו בשכר גשמי מיוחד. ולכן, כאשר בירך אותו ה' בעושר גדול, הרבה יותר ממה שצריך עבור הדברים הבסיסיים, הוא חש שאינו ראוי לכך.

"בן זומא אומר... איזהו העשיר? השמח בחלקו" (פרקי אבות ד', א'). יעקב אבינו אכן היה עשיר באמת. הוא ביקש את המעט שבמעט, והיה כה שמח בו, עד שחש שלא מגיע לו יותר מכך.

זמנים קשים

יעקב אבינו מגלה לנו נקודה חשובה בתפילתו לה': "...כי במקלי עברתי את הירדן..." (בראשית ל"ב, י"א). רבנו בחיי כותב שיעקב אבינו מלמד אותנו את חשיבות הזכרת הזמנים הקשים בתוך התקופה הטובה. אנחנו עלולים להרגיש מאד בנוח בזמנים הטובים. קל מאד לשכוח קשיים. וזה גם הצעד הראשון לשכוח את ה'. יעקב אבינו מזהיר אותנו לא לשכוח לעולם את הזמנים הקשים. כך נזכור תמיד את מי שמביא את הטובה.

מתי הייתם חולים בפעם האחרונה? אתם זוכרים כמה רע הרגשתם? אתם זוכרים איך התפללתם מעומק הלב ובקשתם רפואה שלמה? ה' שמע את תפילתכם ורפא אתכם. הוא רוצה שתזכרו זאת אפילו עכשיו. למה? כדי שתדעו שהוא זה ששומר על בריאותכם. אחת הסבות לכך שאנחנו נעשים חולים היא כדי שנדע להעריך את בריאותנו. השתדלו לדלג על הצורך לחלות, ובזמן שאתם בריאים זכרו להודות על הבריאות שהיא מתנה נפלאה מאת ה'.

כולנו יכולים ללמוד מיעקב אבינו. במה אנו חפצים? בבגדים חדשים ויפים ביותר? באוכל המשובח ביותר? בבית גדול ויפה עם רהיטים מפוארים? במכונית נוחה שתיקח אותנו לכל מקום שנרצה? בחופשות ברחבי תבל? בחתונות ובמסיבות בר מצווה מפוארות? אם אלה הם מאוויינו, הרי שפנינו לדרך לא טובה. עלינו ללמוד מיעקב אבינו ולהנמיך את ציפיותינו. הוא ביקש רק את הדברים הבסיסיים ביותר. לחם ובגדים. מי שמנמיך את שאיפותיו הגשמיות יבוא על סיפוקו בקלות רבה. הוא יודה לה' על הכל, כפי שעשה יעקב. הוא ישמח לעשות את רצון ה', כתמורה בלתי מספקת על כל הטוב שזכה לו. ואז הוא יהיה לאדם מאושר באמת. הצטמצמות מובילה דווקא לגדולה. ציפיות גשמיות מצומצמות מובילות להשגים רוחניים גדולים.